

Interpres

Parmakkapı, İmam Sokak Ziya bey Han Kat 4

Tplefon : 44 72 34

Beyoğlu

No. .... 28 Ocak 1966

ABC (İst)

Bu kez karikatür

Şehir Galerisinde Semih Balcıoğlu'nun geçen hafta açtığı seramikle karikatür sergisi bu mizah işinin artistik yönden kazandığı önem alanına kuyruğuna teneke bağlanmış bir kedi patırdısıyla giriyor. Orada bir takım yoz espriler, sarkık, ne idüğü belirsiz zekâ rölyefleri ile karşılaşıyorsunuz. Bu işin hangi amaçta temellendiğini düşünecek halim yok doğrusu. Çoktandır yürür-lükte bulunan seramik bezirgânlığının ek maddelerinden biri olmalı. Gerçekte güçsüz, yavan, gelişmeden yoksun bir çizgiyi bir espas içinde değerlendirmekten yoksun birinin rengârenk, şatafatlı bir üçüncü boyut arştırmasına kalkışması kimi memnun eder bilmem, ha haha hi hi hi bir takım karıları bel ki de.

Bu iş bana geçen yıl yaman ressam Cahit Burak'ın Alman galerisinde resimleri yanısıra sergilediği seramik bibloları ve onların taşıdığı içli, duyarlılıkla, zevkle yüklü hümor'u hatırlattı. onlarda mizahın malzemeyi kendini yedirdiği çekici, garip tutkuyu hatırlattı.

Bu iş bana karikatürün bir süredir Türkiye'de sürdüğü yolu da hatırlattı. İşte harikulâde orijinal çizgisinin içinde donuklaşan, kalıp sıkıcılığına uğrayan bir Turhan Selçuk ve gazete karikatürcülüğünü gündelik mizaha yeterince keyif, tad getirmekten kesilen öbür temsilcileri. Bu arada bir Ali Ulvi belli bir kıvraklık gelişmesi gösterdi, sınırlı da olsa bir mizah ürpertisi kazandı. Feruh Doğan gelişmeyen çizgisiyle tekrar illetine tutuldu. Yalçın Çetin yeni çizgi araştırmalarında olumsuz, katı bir zorlamanın adamı haline gelmek tehlikesinde. Bütün bu karikatür sanatçıları çizgilerini halktan yana günlük bir eleştirmenin hizmetine koydukları ölçüde elbette değerlidirler, ama belki bir tek Tonguç bundan da fazlasını yapmakta, insan sıcaklığında bir çizgiyi yeterince kişisel bir artistik düzen anlayışı içinde değme mimar ve ressamın becermekten yoksun kaldığı bir ustalıkla değerlendirmektedir.